

Ramon Barnils,

en homenatge

L'empremta de Ramon Barnils ja era gran fa més d'un any, com va quedar palès el dia del seu enterrament, però des de la seva mort han estat moltes les persones que s'han entestat a mantenir viva la seva manera d'entendre la vida, el país i el periodisme.

En els propers dies se li faran sengles homenatges a Sant Cugat del Vallès i a Barcelona, que s'afegeixen a les diverses iniciatives editorials que ja s'han posat en marxa per recordar el Barnils, així com a la creació, per diversos professionals dels mitjans de comunicació, del Grup de Periodistes Ramon Barnils.

El primer d'aquests actes serà a la vila natal de Barnils, a Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), el dijous, dia 14, al bar Bebop Jazz. Aquest acte servirà per presentar la Comissió Cívica Ramon Barnils de Sant Cugat, que pretén fer diversos actes a la vila al voltant del periodista. La primera d'aquestes iniciatives, que també es presentarà el dia 14, és una proposta per fer una escultura de l'artista sancugatenc Pep Codó, que reproduceix la signatura de Barnils en una estructura d'acer inoxidable forjat, d'1,5 per 3,5 metres. Codó explica que la idea ve d'una conversa amb Barnils, "en què em va dir que una lletra en tres dimensions mirada des d'un cantó té un significat, però mirada des d'un altre cantó perd aquest significat i esdevé una escultura. He fet això i no una altra cosa perquè, a ell, no li hagués agradat que fes un bust o quelcom presumptuós". L'escultura es vol instal·lar al costat del monestir, en uns jardins que també demanen que es rebategin com a jardins Ramon Barnils. També la secció local de l'associació juvenil Maulets ha iniciat una campanya per donar el nom del periodista a un emplaçament de la vila,

en aquest cas, a l'actual plaça del Rei, a prop del monestir.

De tota manera la Comissió Cívica el dia 14 tindrà l'ocasió ideal de presentar el seu projecte a l'alcalde de Sant Cugat, Lluís Recoder, que serà present a l'acte. També hi seran l'autor del primer llibre de recull d'articles de Barnils, Carles Serrat; l'editor d'aquesta revista, Eliseu Climent; així com un representant del Grup de Periodistes Ramon Barnils (GPRB).

Aquest grup es va crear oficialment fa un any, fruit d'un col·lectiu de periodistes de diversos mitjans de comunicació i gabinets de premsa que, promoguts per Barnils, feia uns anys que es trobaven periòdicament. Després de la seva mort el grup es va constituir amb l'objectiu, entre altres, de promoure el tipus de periodisme que feia Barnils, "rigorós, equànime i de qualitat", tenint com a marc els Països Catalans. A més, també pretenen combatre el dirigisme i la censura i potenciar l'ús del català.

Per homenatjar Barnils el GPRB ha organitzat un acte el dia 19, a dos quarts de vuit del vespre, a l'aula Magna de la Facultat de Periodisme de la Universitat Ramon Llull, a Barcelona. En aquest acte, de moment l'únic que es fa en una institució vinculada al periodisme, tant acadèmica com professional, hi participaran els periodistes Quim Monzó, Carles Serrat i Rita Marzoa.

A més d'aquests actes, les editorials catalanes també han començat a recordar Barnils de maneres diverses. El primer fou l'editorial La Magrana, que encarregà a Carles Serrat la selecció dels articles. També Edicions 62 va reeditar l'any passat el llibre *El lloro, el moro, el mico i un senyor de Puerto Rico*, que recollia alguns dels programes de ràdio que amb aquest mateix nom feien Bar-

El 14 de març farà un any de la mort del Ramon Barnils, i amb aquest motiu s'han organitzat diversos actes d'homenatge per recordar-lo. Durant l'any, però, ja s'han emprès diverses iniciatives, i en el futur encara se'n faran més. La memòria, doncs, es preserva.

El primer i l'últim

En tots aquests homenatges, EL TEMPS hi vol contribuir amb la publicació del primer i l'últim article que va escriure per a aquesta revista. El primer en el número 1 de la revista, i el darrer en el número 846. Són dos articles que pertanyen d'un fet concret d'aleshores, però que avui encara són vigents, no només pels fets descrits, sinó també pel fons de totes dues qüestions.

El primer article a EL TEMPS

(núm.1, 8 de maig-4 de juny de 1984.)

ARRÒS A BANDA

El cafè, que duri

Ara diu que pensen retirar el servei de cafè per a tothom: diu que també entre les autonomies hi ha classes; que no es poden fabricar les autonomies amb fotocopiadora –amb vietnamita, deu dir el gendre dels Omeies de Sevilla, que és un carrrossa de la política–; que a Catalunya i a les Províncies Bascongades, sí, perquè, allí, hi mana la dreta, i ja se sap que el nacional-autonomisme és cosa de dretes, tret del nacional-autonomisme espanyol que és cosa de tothom, com Hazienda.

Però que els altres, no: als altres, l'estat els regularà l'autonomia segons que li ho permet l'article 26, i que, una vegada més, convé de fer públic per a il·lustració dels afectats:

Per l'article vint-i-sis
i en cas de greu compromís,
l'Estat té atribucions
per passar-se pels c...
totes les lleis del país.

No hi ha com tenir la Brunete pel mànec per governar amb comoditat, efectivament. En un moment determinat, el govern de joves nacionalistes de Madrid, llavors en mans d'una tal UCD, va assegurar que tots els súbdits de l'Estat eren iguals i que, per tant, si en temps de la república l'autonomia havia sigut privilegi només d'alguns, ara –llavors, que és com si fos ara– en tindria tothom. Es va proclamar l'Estat de les autonomies, i de la Rioja a Múrcia sense Albacete, passant per Castella, amb Lleó, però sense Madrid i en canvi amb la dita Albacete, va tenir autonomia tothom.

La dita que va resumir aquest movi-

DOMÈNEC UMBERT

Els articles de Ramon Barnils mantenen l'actualitat i l'interès.

ment ha passat al tresor de la saviesa jurídica universal amb aquesta forma, digna d'un Ortega: "Kaffè per a todos".

"Café para tontos (Cafè per a beneïts)", deien els de sempre, pels corredors de Madrid, francament satisfets de la seva murrieria i engrescats per haver-nos fet beure a galet una vegada més.

Però sí, sí. Al cap de quatre dies, la Rioja tenia bandera, Madrid himne autonòmic, Múrcia semblava Xauxa, a Mallorca el Consell vol connectar amb la televisió del Principat, a Andalusia el partit del govern destituïa un president del partit del govern, al País Valencià, hi naixia un setmanari amb cara, ulls i català, a Canàries els independentistes plantaven cara a l'Exèrcit...

En una campanya electoral pels seus afores, el vicepresident del govern de sempre i gendre dels Omeies va començar una de les seves típiques imitacions de García Sanchiz amb aquestes paraules: "No zu zablaré ni eng catalang ni en ehpañó, zu zablaré en andalú (no us parlaré ni en català ni en espanyol, us parlaré en andalús)", i, en comptes de resultar-li'n una victòria electoral, li'n va resultar una petició formal dels blaveros andalusos exigint l'andalús cooficial a Andalusia. Doncs, els ho haurien de donar, amb el suport entusiasta dels blaveros nos-

trats, el suport estratègic del PSOE del País Valencià, i sempre i quan funcioni la solidaritat interregional.

Van destapar la capsa de Pandora i ara es duen les mans al cap. Diuen que, de cafè per a tothom, res; parlen d'estat federal com Franco parlava de democràcia orgànica; demanen comptes –ells!– de les despeses de les autonomies; volen limitar –ells!!– el creixement de les burocràcies de nacionalitats i regions. I, com que tenen la Brunete pel mànec...

Es clar que també la tenien quan repartien cafè per a "tontos (beneïts)", i ara ja es veu qui són, els beneïts. No es preveu que ni Andalusia, ni el País Valencià, ni les Illes, ni les Canàries, es resignin a tenir encara menys autonomia que el País Basc i que Catalunya.

Ja riurem, que deia el senyor Pla, de Llofriu, tocant a Figueres. Per cert, encara és tancat, a Figueres, el coronel Tejero? Va anar bé, aquest xicot, per posar llet al cafè, l'altra vegada.

L'últim article a EL TEMPS

(núm. 846. 29 d'agost-4 de setembre de 2000.)

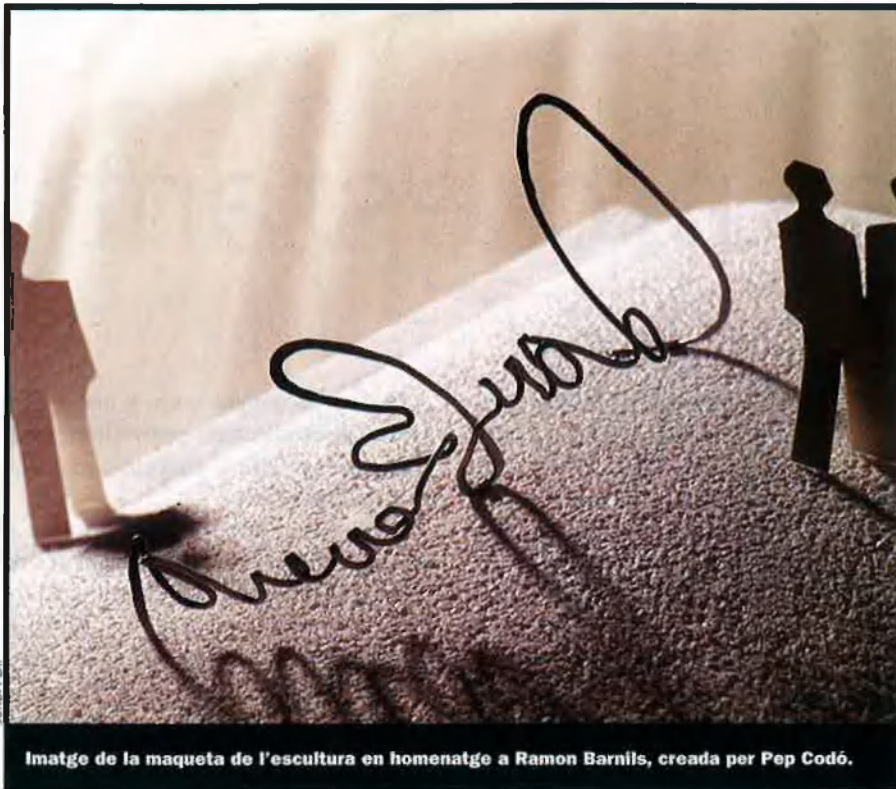
CAP-I-POTA

Trias Fargas

De les fonts més extensament informades, se'n desprèn la convicció que la Fundació Trias Fargas, amb seu a la llegendària casa Trias Fargas de la Rambla de Catalunya, és una de les fogaines més aviat enceses i amb més fum i flames de les que s'ocupen de la successió de Jordi Pujol al capdavant de CiU.

Per això ens ha estranyat una cosa de no dir de rebre un llibre francament interessant, un *Homenatge a Ramon Trias Fargas*, que ha tret la Fundació: el llibre és prou bo com per aixecar el nivell de successió de Pujol bon tros massa amunt. Sembla com si exigís que, finalment, el successor de Pujol hagués de ser una persona de la talla de Trias Fargas.

Massa tard, és clar: Trias va veure l'atrancament imperdonablement facilitat per Pujol en el finançament de l'estatut. I el 1987 ja no es feia il·lusions de la bondat del "nou marc institucional". I no se'n a'maga. I ho deia. I es va morir.

Imatge de la maqueta de l'escultura en homenatge a Ramon Barnils, creada per Pep Codó.

nils, Monzó i Jordi Vendrell. Finalment Proa té previst publicar per al proper 11 de setembre un llibre on es recullen les opinions de persones que van conèixer Barnils, com Joan de Segarra, Sergi Pàmies, Quimi Portet, Quim Monzó, i Josep Maria Solé i Sabater, entre altres.

Previs als homenatges d'aquesta setmana, el passat 19 de desembre l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català (APPEC) va decidir concedir un dels seus premis anuals a Barnils a títol pòstum. I, de premiat, a donar nom a un premi, perquè enguany l'editorial d'aquesta revista torna a convocar el Premi de Periodisme d'Investigació Ramon Barnils, que l'any passat en la seva primera edició va guanyar Antoni Batista. La memòria, doncs, es manté i és símptoma, per bé i per mal, de la influència que va tenir Ramon Barnils, no només com a periodista, sinó també com a persona.

Oriol Cortacans

guia Cultural de Llíria

m a r ç

Divendres, 22 de març Hora: 22.30 h
Lloc: Llar del jubilat
CINEFÒRUM: "EN CONSTRUCCIÓ"
de José Luis Guerin

Dissabte, 30 de març Hora: 19.00 h
Lloc: Teatre Unió Musical
"THE SEVEN SAINTS" COR DE CAMBRA MIXT
Cants de la missa ortodoxa de Pasqua
Director: Dimitar Grigorov. Solista: Diman Panchev, baix

a b r i l

Diumenge, 7 d'abril Hora: 22.30 h
Lloc: Teatre Unió Musical
X FESTIVAL D'ORQUESTRES

DE POLS I PUA "CIUTAT DE LLÍRIA"

Divendres, 12 d'abril Hora: 22.30 h
Lloc: Teatre Unió Musical
VI FESTIVAL DE BANDES JUVENILS
"CIUTAT DE LLÍRIA"

Dilluns, 15 d'abril Hora: 19.30 h
Lloc: Biblioteca Municipal
CONFERÈNCIA "Edeta en època de
M. Cornelius Nigrinus" a càrrec de Geza Alföldy, catedràtic de la Universitat
de Heidelberg

Divendres, 19 d'abril Hora: 22.30 h
Lloc: Llar del jubilat
CINEFÒRUM: "IN THE MOOD FOR LOVE"
de Wong Kar-Wai

Dissabte, 20 d'abril Hora: 19.00 h
Lloc: Teatre Unió Musical
ESCOLA MUNICIPAL DE TEATRE GRUP UDP
"LA ESPOSA CONSTANTE" de Somerset
Maughan

Diumenge, 21 d'abril Hora: 19.30 h
Lloc: Teatre Banda Primitiva
AL TALL AMB LA BANDA PRIMITIVA
DE LLÍRIA

Del 2 al 6 d'abril
Curs d'EL CANT I LA SEUA TÈCNICA

Professor: Francisco Kraus
Informació i inscripcions: Casa de la joventut, c/ d'Andoval, 2. Tel: 96 279 04 85

m a i g

Divendres, 3 de maig Hora: 22.30 h
Lloc: Teatre Unió Musical
GOLANI-HEIFETZ-FRITH Trio per a Viola,
Clarinet i Piano

Dissabte, 4 de maig Hora: 19.00 h
Lloc: Biblioteca Municipal
Presentació de la nova col·lecció
de publicacions municipals amb el llibre
"Fantasiari i altres contes" de J. Daniel Si-
meón i Riera. Vi d'honor

Divendres, 10 de maig Hora: 19.00 h
INAUGURACIÓ MUSEU
ARQUEOLÒGIC DE LLÍRIA (MALL)
Acte protocolari i vi d'honor

Diumenge, 12 de maig Hora: 19.00 h
Lloc: Teatre Banda Primitiva
Rafael Alvarez EL BRUJO
en "ARCIPRESTE"

Divendres, 24 de maig Hora: 22.30 h
Lloc: Llar del jubilat
"TODOS DICEN I LOVE YOU"
de Woody Allen